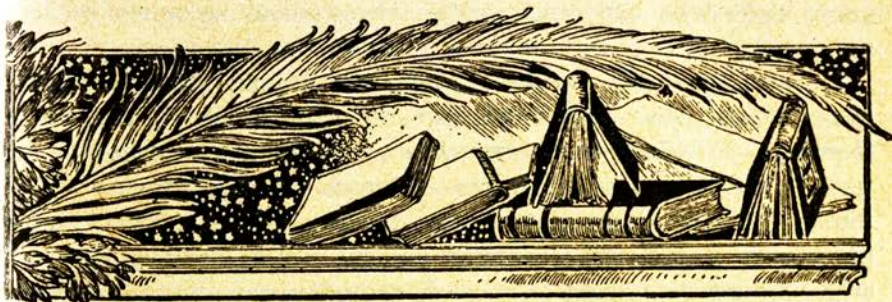

Ив. Дуйчевъ

Всѣки може да стане истински образованъ човѣкъ, стига да иска

(По Н. Рубакинъ).

Който и да бжде, кждето и да живѣе, каквито способности и да притежава, може да стане истински образованъ човѣкъ, стига да желае. Може да постигне това чрезъ собствени усилия и планомеренъ трудъ. Ще стане човѣкъ съ знания и разбирания — човѣкъ, полезенъ на обществото и незаменимъ работникъ.

Ние вѣрваме въ днешния културенъ човѣкъ. Вѣрваме сжщо така, че той може да стане още по-културенъ. Защото за неговото самообразование има създадени безкрайно много срѣдства и способности — създадени сж и продължаватъ да се създаватъ чрезъ съвмѣстенъ трудъ на цѣлото човѣчество.

Да не вѣрваме това, ще рече, да отричаме ценноститѣ на днешната култура, които трѣбва да станатъ достояние на трудящитѣ се маси. Нито можемъ, нито желаемъ да ги отречемъ.

Но не е достатъчно само да кажемъ, че вѣрваме. Голата вѣра трѣбва да бжде подкрепена. Тя трѣбва да бжде потвърдена съ факти изъ живота.

Върху такива факти, взети изъ живота, се гради нашата вѣра. Предъ насъ се изредиха хиляди хора, които не само се стремѣха къмъ свѣтлина, но я искаха отъ живота, — искаха я настойчиво, дори и съ борба. И я получиха. И тѣзи хора станали творци на личния си и обществения животъ. А тѣ бѣха образовани хора; тѣ обичаха образованието.

Старитѣ мъдречи казвали, че онова, което ни е дадено, не е наше, защото ни е дадено. Действително **наше** е само това,